

Mi ika midej (midi) de-anan la jad'anan? מי איפא מידי [מדי] דאןן לא ידעינן?
Existuje něco, co nevíme?

Někdy se vyskytují dva korelativy, např.:

Haj man de-jahir. תני מאן דיהיר.
Ten, kdo se vychloubá (je domýšlivý).

Pro aramejštinu b.T. je charakteristická stylistická zvláštnost nadbytečného používání relativního zájmena -ך. Jedná se o takové použití, které není nutné ze syntaktického hlediska, např.:

אשכחיה לאליעזר עבר אברהם דקאי קמי ברא. אשכעה ל-עלי'זר עבר אברהם דקאי קמי ברא.
Doslova: Nalezl jsem ho Eli'ezera, služebníka Abrahamova, který stojí (tzn. stojícího) před dveřmi (Bava batra 58a).

Ana chada di-šekali. אנא חדא דשקלי.
Doslova: Já jediný, který jsem vzal. (Tzn. Já jediný jsem vzal.)

d) Relativní zájmeno —ך se používá i ke zdůraznění podmětu. V tomto případě se nachází za podmětem, který zdůrazňuje, např.:

Hahu amguša de-hava chatet šichbej. הווא אמגושה דהוה חטיט שכבי.
Jakýsi kouzelník měl ve zvyku vykopávat mrtvé (Bava batra 58a).

Hahu gavra de-šam'ah le-de-vejthu. הווא גברא דשמעה לדביתו.
Jakýsi muž naslouchal své ženě (Bava batra 58a).

Hahu de-amar leho. הווא דאמר להו.
Kdosí jim řekl (Bava batra 58a).

ך slouží také jako indikátor genitivu v genitivních spojeních (viz syntax jmen, str. 87–88) stejně jako hebrejské של. Může však také být používáno jako predikát, tzn. že ve větě nabývá verbální funkci, např.:

Všechn ten majetek patří tomuto. כולו נכסי דהא.

Podstatná jména

Morfologie

Gramatické kategorie substantiva

U aramejských substantiv rozlišujeme následující gramatické kategorie:

- rod — mužský (maskulinum)
— ženský (femininum)
- číslo — jednotné (singulár)
— množné (plurál)
- stav (status) — základní (status absolutus)
— vázaný (status constructus)
— určený (status determinatus, status emphaticus)

Rod podstatných jmen

Aramejská podstatná jména jsou buď rodu mužského, nebo rodu ženského. Substantiva mužského rodu jsou vyznačena koncovkami pouze v pl., naproti tomu v sg. nemají žádné zvláštní koncovky.

Feminina jsou vyznačena koncovkami v sg. i pl. Znakem feminina v sg. jsou následující zakončení:

- 1) *תא/-ta*, např.: *מדנתא medinta* země, venkov

(Toto zakončení je vlastně znakem statu determinatu (určitého tvaru) feminina, který postupně v aramejštině b.T. převzal i funkci statu absolutu (základního tvaru substantiva). Např. z původních tvarů *המדנתא > המדנתא — medina* se vyvinul tvar *מדנתא — medinta*. Feminina zakončená na *תא* se mohou ojediněle v textu b.T. vyskytovat.)

- 2) *ו/-o*, např.: *צלו celo* modlitba (Ta'a. 12a) (obvyklý tvar je *צלו/תא/צלו/תא*)

- 3) ו-/u, např.: מלכו *malchu* království (Ta'a. 32a)
 4) ת-/t, např.: ברת *berat* dcera

Femininum může však být i bez zvláštní koncovky a pak skutečný rod poznáme pouze z konstrukce ve větě.

Ženského rodu jsou jména ženských bytostí, jako např.:

אִמָּא	<i>ima</i>	matka
רַחֵלָה	<i>rechela</i>	ovce (Ketub. 63a)

Dále některé kategorie jmen, jako:

a) jména, označující části těla, např.:

יָדַי	<i>jeda</i>	ruka
אָזְנוֹ	<i>udna</i>	ucho
כַּרְסִי	<i>kar'a</i>	koleno

b) jména nástrojů a nádob, např.:

נַפְיָא	<i>nafja</i>	síto, řešeto
חַרְבָּא	<i>charba</i>	meč

(Zajímavé je, že např.: slovo חַרְבָּא je ve slovnících uváděno jako maskulinum, ale ve větě קַטְמָא בִּילֵּ דְחַרְבֵּי חַיִּוּרֵי דְמַלְגִּין *Bilé džbány naplněné popelem se pojí s participiem pl. feminina.*)

c) jména zemí a měst, včetně obecného označení země אַרְעָא, jehož rod zřejmě původně kolísal, jak to dokazuje skutečnost, že v sg. existují formy pouze maskuliní, v pl. pak formy feminina (viz paradigmata str. 76–77),

d) jména přírodních jevů, která původně v rodě kolísala. Obojrodost si v aramejštině b.T. zachovalo substantivum שִׁמְשָׁא *šimša*, slunce. Řada jiných je však v aramejštině b.T. již jednoznačně pocifována jako feminina, např.: רִיחָא *richa*, vítr (pl. mask. רִיחֵי, רִיחֵי, i femininní רִיחָא) nebo אַבְנָא, אַבְנֵי *even, avna*, kámen (pl. pouze mask. אַבְנֵי).

Všechna výše uvedená substantiva ženského rodu a další jim podobná jsou, jak uvedeno, bez rodové koncovky. Koncové **-a** je pouze determinant, který v aramejštině b.T. ztratil jednoznačný význam determinace. Viz dále, str. 62.

Podobně jako v hebrejštině, existuje i v aramejštině b.T. řada substantiv, která jsou rodem maskulina, mají však femininní zakončení a naopak taková, která jsou rodem feminina, ale v singuláru jsou bez koncovky a v plurálu mají zakončení maskuliní.

a) maskulina s femininním zakončením v plurálu:

singulár		plurál	
אָבָא	<i>aba</i>	אָבָהָא	<i>avahan</i> otec, otcové, předkové (viz paradigma, str. 70–71)
אָסְיָא	<i>asja</i>	אָסְיָהָא	<i>avahata</i>
מָר	<i>mar</i>	מָרְוּתָא	<i>asvata</i> lékař, lékaři
מָרָא	<i>mara</i>	מָרְוּתָא	<i>marvata</i> pán, pánové
סָנֵי	<i>sanej</i>	סָנוּתָא	<i>sanvata</i> nenávidící (sg., pl.)

Tvar אָבָהָא uvádí Melamed pouze ve spojení בֵּר אָבָהָא (Meg. 53a, hebr. אָבוֹת).
 Tvar אָסְיָהָא je doložen v Git. 56b.

Tvar מָר odpovídá hebrejským výrazům רַבִּי, רַב, אֲדוֹנֵי, אֲדוֹן, tvar מָרָא uvádí Melamed pouze ve spojení מָרָא דְ- , pl. מָרְוּתָא odpovídá hebrejským výrazům אֲדוֹנִים, בְּעָלִים.

b) feminina bez femininního zakončení. V tomto případě se může jednat o několik variant:

— singulár je bez koncovky, plurál má femininní zakončení, např.:

singulár		plurál	
אַרְעָא	<i>ar'a</i>	אַרְעָתָא	<i>ar'ata</i> země (sg.) — země (pl.) (viz paradigma, str. 77)
אוֹרְחָא	<i>orcha</i>	אוֹרְחָתָא	<i>orchata</i> cesta — cesty (viz paradigma str. 78)
קַרְנָא	<i>karna</i>	קַרְנָתָא	<i>karnata</i> roh — rohy (v různých významech, viz níže)
		קַרְנֵי	<i>karnej</i>

Tvar אוֹרְחָתָא se vyskytuje pouze ve spojení אוֹרְחָתָא דְאִמָּה hebr. דְרַבִּי אִמּוֹ (BB 9b cesty, způsoby jeho matky).

Od výrazu קַרְנָא existují oba uvedené tvary pl., ale liší se svým významem. Tvar קַרְנֵי odpovídá hebr. קַרְנִים a má význam rohy zvířete, viz BB 74a, Sanh. 106a. Naproti tomu tvar קַרְנָתָא odpovídá hebr. קַרְנֹתָא a má význam roh domu, úhlu, viz např.: BB 85b.

— singulár s koncovkou feminina, plurál s koncovkou maskulina, např.:

singulár		plurál	
דִּמְעָא	<i>dima'ata</i>	דִּמְעֵי	<i>dim'ej</i> slza — slzy (Šab. 33b)
גִּומְרָתָא	<i>gumrata</i>	גִּומְרֵי	<i>gumrej</i> uhlík — uhlíky
אִתְתָא	<i>iteta</i>	נָשֵׁי	<i>našej</i> žena — ženy
שְׂעָרָתָא	<i>searta</i>	שְׂעָרֵי	<i>searej</i> ječmen — (druhy) ječmene

Číslo podstatných jmen

Maskulinum v plurálu a femininum v obou číslech jsou vyznačeny rodovými koncovkami, viz dále přehled zakončení jmen. Duál se až na nepatrné zbytky v aramejštině b.T. nevyskytuje.

Stav podstatných jmen

Obecně lze konstatovat, že v aramejštině, podobně jako v hebrejštině, mohlo substantivum vyjadřovat následující tři stavy:

a) Základní stav (tzv. status absolutus) představuje základní tvar jména, např.:

מֶלֶךְ	<i>melech</i>	král
מְדִינָא	<i>medina</i>	stát, venkov

b) Vázaný stav (tzv. status constructus) představuje tvar jména, které je v úzkém spojení s následujícím slovem, zpravidla též jménem. Někdy je úzký vztah mezi oběma členy spojení zdůrazněn spojovatelem (makef), např.:

מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל	<i>melech jisrael</i>	král Izraele, izraelský král
-------------------	-----------------------	------------------------------

U jmen, která jsou formou maskulina, je někdy vázaný stav shodný se základním stavem jména (statem absolutem), jindy se od něho může lišit. V pl. je vyznačen sufixem.

U jmen formou femininních se tvary statu constructu liší od statu absolutu v singuláru i v plurálu. (Viz dále přehled zakončení jmen.)

c) Určený stav (tzn. status determinatus nebo status emphaticus) představuje tvar jména spojeného s určitým členem, který v aramejštině postupně nabyl formu suffixu מְ-, která v b.T. převládla, např.:

singulár m.	מַלְכָּא	<i>malka</i>	plurál m.	מַלְכֵינָא	<i>malchaja</i>	původně: ten král — ti králové
singulár f.	מְדִינָא	<i>medinta</i>	plurál f.	מְדִינָתָא	<i>medinata</i>	původně: ten stát — ty státy

Přehled zakončení jmen

A/ M a s k u l i n u m :

1) Singulár:

status absolutus	— bez koncovky	
status constructus	— bez koncovky	
status determinatus	— koncovka	מְ-/a

2) Plurál:

status absolutus	— koncovka	ן-/in
status constructus	— koncovka	י-/i (pouze u adjektiv a participií)
status determinatus	— koncovka	י-/ej
		מְ-/aja

Příklady:

	singulár m.		plurál m.	
st. abs.	מֶלֶךְ	<i>melech</i>	מַלְכֵין	<i>malchin</i>
st. con.	מְלֶכֶךְ-	<i>melech</i>	מַלְכֵי-	<i>malchey</i>
st. det.	מַלְכָּא	<i>malka</i>	מַלְכֵינָא	<i>malkaja</i>
st. abs.	עֵלָם	<i>alam</i>	עֵלְמֵין	<i>almin</i>
st. con.	עֵלְמֶכְ-	<i>alam</i>	עֵלְמֵי-	<i>almej</i>
st. det.	עֵלְמָא	<i>alma</i>	עֵלְמֵינָא	<i>almaja</i>

B/ F e m i n i n u m :

1) Singulár:

status absolutus	—	מְ-/a
		תְ-/a (případně další zakončení feminina)
status constructus	—	תְ-/at
status determinatus	—	מְתָא-/eta
		תְ-/eti (u některých adjektiv, viz příklady)

2) Plurál:

status absolutus	—	ן-/an
status constructus	—	תְ-/at
status determinatus	—	מְתָא-/ata

Příklady:

	singulár f.		plurál f.
st. abs.	מְדִינָא/ה <i>medina</i>		מְדִינָן <i>medinan</i>
st. con.	מְדִינַת- <i>medina</i>		מְדִינַת- <i>medinat</i>
st. det.	מְדִינַתָּא <i>medinta</i>		מְדִינַתָּא <i>medinata</i>
st. abs.	מַלְכוּ <i>malchu</i>		מַלְכוּן <i>malchvan</i>
st. con.	מַלְכוּת- <i>malchut</i>		מַלְכוּת- <i>malchvat</i>
st. det.	מַלְכוּתָּא <i>malchuta</i>		מַלְכוּתָּא <i>malchvata</i>

V neovokalizovaném textu jsou tvary statu constructu a statu determinatu v sg. a pl. identické, pokud konsonant *vav* není v plurálních tvarech zdvojen.

Použití příklady uvádějí tvary substantiv maskulina a feminina v singuláru a plurálu tří statů, jak existovaly již v biblické aramejštině. Při jejich užívání v aramejštině b.T. však došlo k následujícím posunům:

1) Status absolutus a status determinatus

Status absolutus byl až na některé výjimky, o nichž se zmíníme v oddílu *Syntax jmen*, vytlačen z používání statem determinatem (emphatikem). Tím zanikl i rozdíl, který mezi nimi původně existoval. Status absolutus i status determinatus jsou tedy v aramejštině b.T. vyjadřovány pouze tvarem statu determinatu a významový rozdíl je patrný pouze z textových souvislostí. Např.: **substantivum maskulina** מַלְכָּא *malka*, tvar statu determinatu, který původně znamenal pouze „ten král“ (hebrejsky: הַמֶּלֶךְ *ha-melech*) vyjadřuje v aramejštině b.T. jak výraz determinovaný (heb. הַמֶּלֶךְ *ha-melech*), tak i výraz nedeterminovaný, tzn. „král“, „nějaký král“ (heb. מֶלֶךְ *melech*).

Podobně **substantivum feminina** דְּעֵתָא *da'ta*, tvar statu determinatu, který původně znamenal pouze „ten názor, mínění“ (hebr. הַדְּעָה *ha-de'a*), vyjadřuje v aramejštině b.T. jak výraz determinovaný (hebr. הַדְּעָה *ha-de'a*), tak i výraz nedeterminovaný, tzn. „názor, mínění“, „nějaký názor“, (hebr. דְּעָה *de'a*).

2) Plurál statu absolutu a statu constructu

Až na některé výjimky zanikly staré formy plurálu a byly nahrazeny plurálem statu constructu, který v aramejštině b.T. nabyl jak význam plurálu statu absolutu, ale i plurálu statu determinatu. Pouze v ojedinělých případech si udržel původní význam plurálu statu constructu.

Příklady:

Tvar מַלְכֵי *malchej* může znamenat:

- a) původní status constructus — králové čeho (מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל *malchej Jisrael*)
- b) neurčený status absolutus — (nějací) králové (מַלְכִים *mlachim*)
- c) status determinatus — ti(to) králové (הַמַּלְכִים)

Marcus (str. 1–2 /0.2/) uvádí, že ve východní aramejštině, tzn. aramejštině b.T., neexistuje rozdíl mezi determinovaným a nedeterminovaným jménem: מַלְכָּא *malka* znamená jak מֶלֶךְ *melech*, tak מַלְכֵי *malchej*. Co se týče plurálu, končí ve východní aramejštině *-ej*, tedy מַלְכֵי *malchaja*. Naproti tomu v západní aramejštině končí plurál na *-aja*, tedy מַלְכֵי *malchaja*.

Dále uvádí (str. 30 /5.10), že v textech východní aramejštiny se příležitostně objevují výše uvedené tvary západní aramejštiny, jako חַבְרָיָא *chavraja*, přátelé, druzi nebo פַּרְצִידָיָא *parcidaja*, semena, zrna, jádra.

Nominální flexe

Termínem *nominální flexe* označujeme, stejně jako v hebrejštině, spojování nomin s pronominálními sufxy, vyjadřujícími přivlastnění (přivlastňovací zájmena). Formy těchto sufxy jsou následující:

Sufxy připojované k singuláru

1. sg. spol.	אֲנִי, אֲנִי	1. pl. spol.	אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי
2. sg. m.	אַתָּה, אַתָּה	2. pl. m.	אַתָּה, אַתָּה, אַתָּה, אַתָּה
2. sg. f.	אַתְּ, אַתְּ, אַתְּ, אַתְּ	2. pl. f.	
3. sg. m.	הוּא, הוּא, הוּא, הוּא, הוּא	3. pl. m.	הוּא, הוּא, הוּא, הוּא, הוּא
3. sg. f.	הִיא, הִיא, הִיא, הִיא	3. pl. f.	הִיא

Sufxy připojované k plurálu

1. sg. spol.	אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי	1. pl. spol.	אֲנִי, אֲנִי
2. sg. m.	אַתָּה, אַתָּה	2. pl. m.	אַתָּה, אַתָּה
2. sg. f.	אַתְּ, אַתְּ, אַתְּ, אַתְּ	2. pl. f.	אַתְּ, אַתְּ
3. sg. m.	הוּא, הוּא, הוּא, הוּא, הוּא	3. pl. m.	הוּא, הוּא, הוּא, הוּא, הוּא
3. sg. f.	הִיא, הִיא, הִיא, הִיא	3. pl. f.	הִיא, הִיא

- 1) Suffixy uvedené v závorkách jsou starší nebo nebabylónské formy (viz Margolis, str. 16, § 8b).
 2) Suffixy připojované k plurálu jsou někdy stejné jako suffixy připojované k singuláru. Proto může docházet k tomu, že některé tvary substantiv se suffixy jsou shodné v sg. i v pl. a rozlišit je můžeme pouze ze souvislosti ve větě, viz paradigmata jmenné flexe. Např. slovo עֲבָדָי může podle souvislosti znamenat *můj otrok/služebník* nebo *moji otroci/služebníci*, nebo slovo רִישֵׁיךָ má jak význam *tvá hlava*, tak i význam *tvé hlavy*.
 Někdy se k rozlišení mezi sg. a pl. používá odlišný kmen, např.: בְּרָאִי *braj* znamená „můj syn“, zatímco בְּרָאִי *braj* znamená *moji synové*. (Viz paradigma, str. 73–74, srov. Marcus str. 24, 4. 10, obecně o suffixech str. 12–13.)

Některé nepravdivelnosti nominální flexe

Singulár podstatných jmen

- 1) Substantivum אָבָה *ava* otec. Kromě 1. os. singuláru jsou suffixy připojovány ke tvaru אָבָה *abu*. (Viz paradigmata, str. 70–71. K. Martí uvádí, že se jedná o starý vokál nominativu.)
- 2) Substantivum אָח *ach* bratr. V sg. je flektováno stejně jako substantivum אָבָה *ava*, tzn. že suffixy jsou kromě 1. os. sg. připojovány ke tvaru אָחוּ *achu*. Plurál je však pravidelný. (Viz paradigma, str. 72.)
- 3) Substantivum בָּר *bar* syn. V sg. jsou suffixy připojovány k základu בָּר *bar*, v pl. však k základu בְּנֵי *ben*. (Viz paradigma, str. 73–74.)
- 4) Substantivum בָּרָה *brat* dcera. Obdobně jako u substantiva בָּר *bar* je tomu i u substantiva בְּרָת *brat*. V sg. jsou suffixy připojovány k základu -בָּר *bar* s femininní koncovkou (femininním zakončením) ת- *t*, zatímco v plurálu se jedná o základ בְּנֵי *ben* s femininním zakončením ת- *t*, tedy בְּנֵי *brat*. (Viz paradigma, str. 81–82.)

Jména v plurálu

Základem pro připojení koncovek plurálu je zpravidla kmen. Ten však je někdy různým způsobem rozšiřován a v těchto případech je pak koncovka plurálu připojována k takto vzniklým tvarům. Ke zmíněnému rozšiřování kmene dochází nejčastěji u substantiv, jejichž plurál má bez ohledu na skutečný rod gramatickou formu feminina.

Kmen je rozšiřován konsonanty א *alef*, ה *he*, ו *vav* a נ *nun*.

Někdy nedochází k rozšíření kmene přidáním jednoho z uvedených konsonantů, ale pleonastickým zdvojením zakončení, k němuž pak dochází ale již v singuláru.

1) Rozšíření kmene o א *alef*

singulár	plurál		
סָפֹנָא <i>sapona</i>	סָפֹנָאֵי <i>sapona'ej</i>		námořník — námořníci
(Bech. 8b)	(Ned. 50a, BM 84b)		
(kořen: סָפַן)			

2) Rozšíření kmene o ה *he*

Jedná se o nepravdivelnost, která se vyskytuje u krátkých substantiv אָבָה *aba* (otec), אִמָּא *ima* (matka) a שְׁמָא *šma* (jméno). Pro tato jména je charakteristické, že v plurálu, bez ohledu na skutečný rod, mají koncovku feminina. Např.:

singulár	plurál		
אָבָה <i>aba</i>	אָבָהֵי <i>avahan</i> אָבָהֵי <i>avahata</i>		otec — otcové (viz paradigmata str. 71)
אִמָּא <i>ima</i>	אִמָּאֵי (*) <i>imahata</i> (Kid. 82a)		matka — matky
שְׁמָא <i>šma</i>	שְׁמָאֵי <i>šemahata</i> (Git. 11b)		jméno — jména (viz paradigma str. 73)

Slovo אָבָה má význam *otec* (אָב), *ten/toj otec* (הָאָב), *můj otec* (אָבִי).
 Slovo אִמָּא má význam *matka* (אִמָּא), *ta/toj matka* (הָאִמָּא), *moje matka* (אִמִּי).

3) Rozšíření kmene o ו *vav*

K tomuto rozšíření dochází:

- a) U jmen, která jsou odvozena od kořenů ו"ל, které byly původně kořeny ו"ל např.:

singulár	plurál		
אֲסַיָּא <i>asja</i>	אֲסַיָּאֵי <i>asvata</i>		lékař — lékaři
(kmen אֲסַו)			

- b) U jmen, která jsou odvozena od kořenů נ"ל. Tento kořen v aramejštině b.T. splynul s kořenem ו"ל, např.:

singulár	plurál		
מָר <i>mar</i> מָרָא <i>mara</i>	מָרָאֵי <i>marvata</i>		pán — pánové
סַנֵי <i>sanej</i>	סַנֵיֵי <i>sanvata</i>		nenávidějící
(kmen סַנַּו)			

c) Ke stejnému rozšíření dochází analogicky i u některých substantiv, ačkoliv nejsou odvozena ani od kořenů ל — לamed — *jod vav*, ani od kořenů א — אled — *alef*. Např.:

singulár	plurál		
לַיְלָא <i>lejja</i>	לַיְלָא <i>lejlej</i>	לַיְלָא <i>lejlvata</i>	noc — noci
סוּסְיָא <i>susja</i>	סוּסוֹתַיְיָהוּ <i>susavatajhu</i>		kůň — jejich koně (Ta'an. 23b)

Plurál od slova סוּסְיָא je doložen pouze v uvedeném tvaru se sufixem 3. os. pl. m. ve významu *jejich koně* (hebr. סוּסֵיהֶם). Předpokládaný tvar pl. by byl סוּסוֹתָא nebo סוּסוֹתָא.

singulár	plurál		
שִׁפְתָא <i>sifta</i>	שִׁפְתוֹתַיְיָהוּ <i>sifvatej</i>	שִׁפְתוֹתָא <i>sifvata</i>	ret, pysk, řeč — jeho rty, atd. okraj — její okraje (šatu, nádoby) (Sanh. 67b)
		שִׁפְתוֹתַיְיָהוּ <i>sifvatajhu</i>	jejich rty (Chag. 3a)

Plurál od slova שִׁפְתָא je doložen pouze ve výše uvedených tvarech se sufixy 3. os. m. a f. sg. a 3. os. m. pl. odpovídajících hebr. tvarům שִׁפְתוֹתַיְיָהוּ, שִׁפְתוֹתָא a שִׁפְתוֹתָא. Předpokládaný tvar pl. by byl שִׁפְתוֹתָא.

4) Rozšíření o נ nun

U substantiv různých kořenů dochází někdy k rozšíření o -נ- nebo -נ-, např.:

singulár	plurál		
צֻלְמָא <i>calma</i>	צֻלְמַנַּיָא <i>calmanaja</i>	צֻלְמָא <i>calmej</i>	podoba, tvar, socha podoby, tvary, sochy modla, modly (Mo'ed katan 25b) (BK 23b aj)

Od slova צֻלְמָא existují dva tvary, které se od sebe liší významem. Pl. צֻלְמַנַּיָא má význam hebrejského צֻלְמֵי, česky *modly*, zatímco pl. צֻלְמַי odpovídá hebrejskému צֻלְמֵי, צֻרֵי, česky *obrazy, tvary, podoby*.

סָמָא <i>sama</i>	סָמַנַּיָא <i>samanej</i>	droga, lék — drogy, léky
(Meg. 18a, BM 107b)	(BM 85b)	
(kořen: סָם)		

בִּירְנָא <i>bizra</i>	בִּירְנַיָא <i>bizranej</i>	semeno — semena
(Chul. 51b)	(Chul. 60b)	
(kořen: בִּיר)		

5) Pleonastické zdvojení koncovy

U některých substantiv, která mají formu feminina, dochází v pl. k pleonastickému zdvojení koncovy, např.:

singulár		
שְׂמַעְתָּא <i>šema'ta</i>		zvěst, pověst
plurál		
שְׂמַעְתָּא <i>šema'tata</i>		zvěsti, pověsti

Slovo שְׂמַעְתָּא odpovídá hebrejskému výrazu שְׂמוּעָה a nabylo v Talmudu v sg. a pl. specifického významu שְׂמַעְתָּא אִמּוֹרָא, הַלְבָּחָה שְׂל אִמּוֹרָא, česky *amorejská právní poučka, amorejské právní poučky*.

Takto rozšířené kmeny jsou pak základem nominální flexe v plurálu.

Paradigmata jmen

Maskulinum

Pravidelná flexe

vzor: יוֹם — den

Singulár:	aram.	hebr.
Status absol.	יוֹם*	יוֹם
Status constr.	יוֹם-	יוֹם-
Status determ.	יוֹמָא	דְּיוֹם